

فصل بارش برف و باران باوقوع سیل در ۵ استان و خسارت‌های مالی شروع شد

تکرار سیلاب‌ها در نبود هماهنگی

شرق: تکرار حوادث و خسارت‌های مکرر، تبدیل به یکی از معمولی‌ترین موضوعات در کشور شده است که هر سال در برهه‌های زمانی مشخصی تکرار می‌شوند؛ چه زلزله و حوادثی که قابل پیش‌بینی و پیشگیری نیستند و چه سیل و آب‌گرفتگی و اشکالات زیرساختی که قابل پیش‌بینی و پیشگیری هستند؛ فرقی ندارد و در همه این موارد هرساله با خسارت‌های مالی و جانی عمده‌ای مواجه هستیم. امسال هم اگرچه با پاییز خشک و کم‌بارشی روبه‌رو هستیم و در نیمه آن هنوز نگرانی از کمبود منابع آبی سدها ادامه دارد، اما هم‌زمان با بارش‌ها در چند استان، با موضوع وقوع سیل، آب‌گرفتگی و آسیب به شهروندان مواجه شده‌ایم.

حسین عرفانی، قائممقام سازمان امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر، روز گذشته از امدادرسانی به ۱۵۶ نفر در جریان وقوع سیل و آب‌گرفتگی در پنج استان کشور خبر داد و گفت: با توجه به پیش‌بینی سازمان هواشناسی مبنی بر بارش شدید باران و احتمال آب‌گرفتگی و جاری‌شدن سیلاب در استان‌های ایلام، اصفهان، خوزستان، کهگیلویه‌وبویراحمد و لرستان، سازمان امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر نیز امدادکاران را در این استان‌ها به حالت آماده‌بیش درآورده است. او گفته است ظرف امروز و فردا (یکشنبه) حداقل ۱۳ منطقه در این استان‌ها با پیامدهای ناشی از سیل و آب‌گرفتگی مواجه خواهند بود.

عرفانی همچنین گزارشی از مأموریت‌های سازمان امداد و نجات در سه روز پایانی هفته گذشته در کشور را تشریح کرد و گفت: در ۷۲ ساعت گذشته، در مجموع ۳۲۲ مأموریت از سوی امدادکاران سازمان امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر انجام شده که در جریان آن به ۴۹۲ نفر امدادرسانی شده است. قائممقام سازمان امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر ادامه داد: همچنین ۲۴۴ نفر نیز نجات یافته و ۱۴۸ نفر نیز به مراکز درمانی منتقل شدند. ۱۴۸ نفر نیز خدمات درمانی را به شکل سرپایی دریافت کردند. همچنین سرهنگ احمد شیرانی، رئیس مرکز اطلاعات و کنترل ترافیک پلیس راهنمایی و رانندگی فرجا، با اشاره به بارش برف و باران در جاده‌های شش استان کشور به رانندگان توصیه کرد حین رانندگی در شرایط بارندگی حتما توجه بیشتری به مسیر مقابل خود داشته باشند، سرعت مطمئنه و فاصله طولی را رعایت کنند و قبل از شروع سفر از سلامت سیستم گرمایش خودرو و برف‌پاک‌کن‌ها اطمینان حاصل کنند.

از آنجایی که در زمان وقوع سیل یکی از مهم‌ترین موارد ایجاد خطر قرارداشتن در مسیر سیلاب‌هاست، مهدی ولی‌پور، رئیس سازمان امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر نیز با اشاره به هشدار سطح نارنجی سازمان هواشناسی نسبت به بارش شدید باران، برف و رگبار در برخی مناطق کشور، گفت: با توجه به این هشدار از مردم درخواست می‌کنیم از اتراق و نشستن در حاشیه رودخانه‌ها و نیز صعود به ارتفاعات پرهیز کنند. همچنین لازم است رانندگان به‌ویژه رانندگانی که قصد عبور از گردنه‌های برف‌گیر را دارند، از سفر غیرضروری در این ایام خودداری کرده و در صورت الزام سفر حتما غذا و سوخت کافی و زنجیرچرخ به همراه داشته باشند. رعایت دستورالعمل‌های ایمنی برای پیشگیری از وقوع حوادث فصل سرما نیز باید مورد توجه قرار بگیرد.

بر اساس این گزارش، با توجه به موارد پیشگیری انجام‌شده در استان‌های مورد تهدید سیل، تاکنون خسارت‌های گسترده را شاهد نبوده‌ایم و مواردی از گرفتارشدن در سیل با ورود نیروهای امدادی در دو روز گذشته رسیدگی شده‌اند. از جمله مجید بیگلریان، مدیرکل ستاد مدیریت بحران استان ایلام، اعلام کرده است به دنبال سیل در «بدره» چند باب منزل مسکونی و تجاری دچار آب‌گرفتگی شده، ۳۰۰ رأس دام تلف و چند دستگاه خودرو نیز دچار خسارت شدند. بیگلریان گفت: پاکسازی منازل و واحدهای تجاری با همکاری جمعیت هلال‌احمر شهرستان دره‌شهر انجام شده و دو خانواده گرفتارشده در پی بارندگی و طغیان رودخانه در منطقه دربند شهرستان بدره توسط نجاتگران هلال‌احمر نجات پیدا کرده‌اند.

مقایله با خطرات منظر اطلس خطر

پس از سسلی که ابتدای امسال در استان‌های مختلف و ازجمله در استان تهران و برخی شهرستان‌های اطراف آن رخ داد، بسیاری از مسئولان یک بار دیگر موضوع آمادگی در مقابل سیل و بسترهای طبیعی‌ای را که در این سال‌ها رها شده‌اند و در معرض خطر هستند، مورد ارزیابی و تجدید نظر قرار دادند. برای سیل امامزاده داوود و برخی روستاها در کن و فیروزکوه که خسارت جانی و مالی بسیاری را در پی داشت، یک عامل بدون تردید مطرح است و آن هم تجاوز به حریم رودخانه‌ها و مسیل‌ها و گسترش ساخت‌وساز در حریم رودخانه و رودرده‌هاست. پس از وقوع این حوادث، ابوطالب قزل‌سفلو، سرپرست دفتر کنترل سیلاب و آبخوان داری سازمان

منابع طبیعی کشور، تاکید کرد که سیل امسال به دلیل ساخت‌وساز و تصرف بستر رودخانه‌ها و آبرهاه‌ها و بی‌توجهی به هشدارها بوده و در نتیجه آن خسارات جانی و مالی زیادی به بار آمده است.

این مسئول در پاسخ به این پرسش که چرا تاکنون فکری برای جلوگیری از ساخت‌وسازهای غیرمجاز در حریم رودخانه‌ها نشده است؟ گفت: هماهنگی و مدیریت جامع اعمال نمی‌شود و دستگاه‌ها پراکنده کار می‌کنند.

نکته شایان توجه درباره مقابله با حوادثی همچون سیل که از قبل قابل پیش‌بینی و کنترل است، این است که در این مورد هم مسئولان و متولیان اجرایی به دنبال ایجاد و اضافه‌کردن یک ساختار به جای ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های متولی و مسئول فعلی هستند. از یک سو وزیر کشور به دنبال تهیه «اطلس خطر» کشور است و از سوی دیگر مدیرعامل سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهر تهران از نیاز به تأسیس وزارتخانه‌ای برای رسیدگی به حوادث و بلایا صحبت می‌کند.

مسئله درخورتوجه درباره خسارت‌های متعدد جانی و مالی وقوع سیلاب‌ها، این است که نه حوادث در همان استان‌ها و نقاط پرحادثه هر سال تکرار می‌شوند و این‌تنها شاهد اصلاح شرایط زیربنایی و ایجاد زیرساخت و شبکه‌های جمع‌آوری آب‌های سطحی و… نیستیم، بلکه مسئولان اجرایی به جای درس‌آموزی، اقدام به پیگیری و اقدام پس از وقوع حادثه می‌کنند و پس از رفع موقتی موضوع و خسارت‌ها، پرونده آن سیلاب تا حادثه‌ای جدید دوباره کنار گذاشته می‌شود. به عبارتی پرونده سیلاب هر سال با فصل باران بیرون می‌آید و با پایان آن دوباره کنار می‌رود؛ درحالی‌که کابوس وقوع سیل همچنان برای مردم و ساکنان شهرهای مختلف باقی مانده است. محمدهلی محسنی‌بندی، نماینده مردم چالوس در مجلس شورای اسلامی، چندی قبل با انتقاد از عملکرد وزارت نیرو و وزارت جهاد کشاورزی، دوباره این موضوع را مطرح کرد که چرا باید بارش باران که رحمت الهی است، به تهدیدی جدی برای مردم تبدیل شده و آرامش را از مردم بگیرد؟ او در تذکری شفاهی بیان کرد: بارش باران که نعمت و رحمت برای کشور است، و آن هم تجاوز به حریم رودخانه‌ها و مسیل‌ها و گسترش مکرر و خرابی‌های ناشی از آن آرامش را از مردم گرفته است و راهکاری هم برای آن وجود ندارد.

حیرت و تعجب از یکدیگر نمی‌پرسیم که چرا حسین که زور و مهارت بیشتری از حسن داشته، از او شکست خورده است؟ آیا یک دانشجو –مثلا- یا هرکس دیگری، به‌سرعت متوجه نمی‌شود که رویداد این صحنه با دانش، قاعده و منطقی که او تجربه کرده و پذیرفته است، سازگار و هم‌جهت نیست؟ همین‌جا و متصل به عامل فخر برآمدن تا با کشف آن، مخاطب را آگاه کنند که چرا آن جوامع فقرزده به نقطه رهایی از فقر نرسیده‌اند؟ این جمعیت روشنفکر نتیجه مطالعات خود را چنین نگاشته‌اند: «نه «فقر» بلکه «احساس» فقر است که جامعه‌ای را به حرکت درمی‌آورد و دچار تحول می‌کند» و نوشته‌اند: «تا جامعه‌ای به احساس و درک فقری که در آن غوطه‌ور است نائل نشود،، نقطه پایان حیات خود، تحرکات رهایی‌بخش نخواهد داشت». مشاهده می‌شود که در اینجا کشف عامل «احساس و ادراک»، کشف همان متغیر مؤثر و نامرئی متصل به فقر است که در مطالعات روشنفکران مرئی شد و بعد از آن بود که جریان روشنفکری بر آن شد که انواع فقر موجود (اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، علمی، اخلاقی و…) در اد احساس و ادراک جامعه‌فقرزده منعکس کند و نسبت به آن خودآگاهی به وجود آورد؛ و از این طریق، جامعه را در فقرزدایی به حرکت درآورد.

به این ترتیب، در ناهماهنگی‌های «دانش و جامعه» یا واقعیت‌های زندگی اجتماعی، دانش دانشگاهی را در خود منعکس نمی‌کند (مثال فقر در دستور بالا) یا واقعیت‌های اجتماعی از علم غائب است؛ یعنی از پیشرفت‌های علمی تأثیر نپذیرفته؛ یا علم از واقعیت‌های موجود عقب است؛ یعنی نظریات علمی در توضیح و آشکارسازی منطق رویدادهای رو به آینده جامعه، برنایی و برندگی خود را از دست داده‌اند. در چنین شرایطی، دانشجو باید با استمداد از آموخته‌ها و اندوخته‌های دانشگاهی، تضادها و شکاف‌های جاری زندگی را ر رشته تحصیلی خود کشف کند و این شکاف‌ها را چه از

گزارش

پیش‌بینی‌ها درباره سرنوشت دارویار نهایتا محقق شد

منتفی شد

شرق: از همان ابتدای سال معلوم بود که سال ۱۴۰۱ سال سختی برای تأمین دارو در کشور است. همان روزهایی که اعلام شد از ترجیحی دارو در سال جدید حذف می‌شود و مجلس، دولت را موظف کرد که حمایت‌هایش از مصرف‌کننده را به انتهای زنجیره اقتصادی دارو منتقل کند. در روزهایی قیمت دارو در کشور روز به روز و ماه به ماه تحت تأثیر این تصمیم در حال افزایش بود و دولت مدام می‌گفت که می‌خواهد مانع از افزایش قیمت دارو شود. با این حال واقعیت‌های بازار چیز دیگری می‌گفت. چند ماه از آغاز سال گذشته بود که دولت از «دارویار» به‌عنوان طرحی که قرار است فشار اقتصادی را از مصرف‌کننده‌ها بردارد رونمایی کرد. با وجود راه‌افتادن این بازوی دولت در بازار دارو اما همچنان فعالان بازار دارو در کشور هشدار می‌دادند که وضعیت صنعت دارو در شرایط بحرانی قرار دارد. از جمله اینکه سندیکای صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران تابستان امسال در نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور درباره «تعطیلی خطوط تولید دارو» از تیرماه سال جاری هشدار دادند. آنها دلیل این پیش‌بینی را وضعیت بحرانی واردات دارو و قیمت‌گذاری آن و قطع حمایت‌های پیشین دولت بدون درنظرگرفتن جایگزین مناسب اعلام کردند. حالا در پاییز ۱۴۰۱ و درست زمانی که آنفلوآنزا در بیک درگیری‌اش قرار دارد، با کمبود دارو در کشور مواجه شده‌ایم. یکی از اثرات چنین وضعیتی ازکارافتادن طرح دارویار در کشور است. دکتر بدالله سهرابی، عضو شورای عالی نظام پزشکی، در واکنش به عدم کامیابی طرح دارویار می‌گوید «عدم تأمین منابع پایدار برای این طرح موجب انباشت مطالبات داروخانه‌ها از سازمان‌های بیمه‌گر شده است. طرح دارویار بدون کارشناسی خیرگان حوزه دارویی کشور و بسیار شتاب‌زده اجرا شد و همه صاحبان فرایند در تدوین و اجرای این طرح ملی دیده نشدند. با تغییر ارز ترجیحی به ارز نیمایی شرکت‌های تولید و توزیع دارو با عدم گردش نقدینگی مواجه شدند و هنوز وام ۱۵ هزار میلیارد تومانی برای کمک به حوزه دارویی کشور (شرکت‌های تولیدی و تأمین‌کننده و پخش دارو) اختصاص داده نشده است». عضو داروساز شورای عالی نظام پزشکی با تاکید بر اینکه ادامه این طرح نیاز به منابع مالی پایدار و مستمر دارد؛ تصریح کرد: افزایش مطالبات داروخانه‌ها از سازمان‌های بیمه‌گر سبب ایجاد سیکل معیوب در چرخه تولید و تأمین دارو شده است و ادامه این روند موجب ورشکستگی صنایع دارویی و داروخانه‌ها خواهد شد که نتیجه این امر واردات دارو و فشار مضاعف بر تولیدکنندگان داخلی است. سهرابی با بیان اینکه یک طرح خوب مانند دارویار باید به خوبی هم اجرا شود؛ خاطرنشان کرد: عدم تغییر پرداخت از جیب مردم نیازمند کار کارشناسی و منابع پایدار است و در حال حاضر صنایع دارویی و داروسازان یارانه داروها را به جای دولت از جیب خود پرداخت می‌کنند.

پوشش بیمه‌ای داروهای OTC هم اجرا نشد

همین روز گذشته معاون بیمه و خدمات سلامت سازمان بیمه سلامت با اشاره به اینکه اجرای ناقص طرح دارویاری در بلندمدت می‌تواند مشکلاتی ایجاد کند، گفت: اختلاف قیمت‌های بین داروهای تولید داخل و وارداتی که به دنبال اجرای ناقص طرح رخ می‌دهد، در طولانی‌مدت آسیب‌زا خواهد بود. دکتر مهدی رضایی در این راستا گفت: در شروع طرح دارویاری حدود ۱۳۷۵ کد ژنریک دارویی شامل آزادسازی ارز ترجیحی شدند. از این تعداد دارو شد ۳۶۶ کد ژنریک که تحت پوشش بیمه قرار گرفت. سبب اقبال دارویی هم در دست بررسی است و قرار شده تا پایان سال جاری کل ۳۶۶ کد بیمه طی شود که مهم‌ترین بخش آن بررسی هزینه اثربخشی داروها و قیمت‌گذاری است که این امر نیازمند زمان‌بندی بود و نهایتا در گام اول ۲۷ قلم دارو توسط شورای عالی بیمه در دستور کار قرار گرفت و مصوب شد. این مصوبه باید ابتدا به سازمان برنامه و بودجه فرستاده می‌شد و در نهایت در هیئت وزیران هم به تصویب می‌رسید که مصوبه نهایی هنوز به ما ابلاغ نشده است و در مرحله نهایی‌ش قرار است. وی با اشاره به اینکه این ۲۷ قلم دارو عمدتا داروهای جدید دیابت هستند، بیان کرد: سایر اقلام دارویی هم در دست بررسی است و قرار شده تا پایان سال جاری کل ۳۶۶ قلم داروی ذکرشده در تعهدات بیمه درآیند و امیدواریم بار بر قول شورای عالی بیمه به وزیر بهداشت، مابقی ۳۶۶ قلم هم به تدریج این مرحله را طی کنند تا پرداخت از جیب بیماران در این اقلام دارویی کاهش یابد. وی افزود: تا این لحظه هیچ مشکلی در تأمین منابعی که برای تغییر ارز دارو نیاز بود، نداشتیم و سازمان برنامه و بودجه به تعهدات خود عمل کرده و به‌موقع منابع را در اختیار ما قرار داده است؛ به شکلی که ما هم پرداخت‌های منظمی به داروخانه‌ها داشتیم تا جایی که آخرین پرداختی مطالبات ما برای همراه بوده است. در پرداخت مابه‌التفاوت ارز دارو، سازمان بیمه سلامت به تعهدات خود به‌موقع عمل کرده است و به نظر ما از بابت تأمین منابع تا پایان سال مشکلی وجود ندارد. معاون بیمه و خدمات سلامت سازمان بیمه سلامت، تاکید کرد: بودجه کلی طرح دارویاری ۷۴ هزار میلیارد تومان بوده است. در گام اول سازمان برنامه و بودجه چهارهزار میلیارد تومان به سازمان‌های بیمه‌گر پرداخت کرده است. در گام دوم پرداخت‌ها نیز سهم بیمه سلامت حدود هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان بوده است. این اعداد متناسب با عملکرد سازمان‌های بیمه‌گر است. مصطفی افروزد، مدیرکل پوشش درمانی و همچنین تجهیزات مصرفی پزشکی هم تغییر مبنای ارزی صورت گیرد تا پروسه کامل شود. اجرای ناقص طرح دارویاری می‌تواند سبب بروز مشکلاتی شود و اختلاف قیمت‌های بین داروهای تولید داخل و وارداتی به مدت طولانی آسیب‌زا خواهد بود. او درباره داروهای OTC نیز توضیح داد: مقرر شد این داروها مابه‌التفاوت ارزی نداشته باشند که بر این اساس ارزی هم به آنها اختصاص نیافت. در شروع طرح مقرر شده بود این دسته داروها تحت پوشش بیمه‌ها قرار گیرند که این موضوع در شورای عالی بیمه طرح شد که منجر به بازنگری شد و از این موضوع صرف‌نظر شد. با اجرای طرح دارویار از ۲۳ تیر امسال، مسئولان مکررا از پوشش بیمه‌ای ۱۱۹ قلم از داروهای پر مصرف OTC (بدون نسخه) به شرط ارائه نسخه پزشک در داروخانه‌ها خبر داده بودند.

راه شناسایی یک متغیر مؤثر پنهان، چه از راه حذف یک متغیر مؤثر آشکار، چه از راه واردکردن یک متغیر حاضر و آماده و چه از راه ایجاد یک متغیر، پُر کند. در حقیقت، هر دانش‌جویی، به هر میزانی که در این فرایند شرکت می‌کند و موفقیت به دست می‌آورد، به همان میزان، سهمی در تولید علم‌الاجتماع با دانش مردم‌شناسی خود می‌یابد.

اگر بخواهیم با زبان فنی حرف بزیم، می‌توان گفت مسئله عبارت است از تعارض موجود در ساخت عمل و ساخت نظر. دانش‌جویان در جریان آموزش عالی باید رفته‌رفته در شناسایی این تعارض‌ها توانمند شوند، در جهت رفع آن در پژوهش‌ها مشارکت کنند و داده‌های مربوطه را جمع‌آوری و مفاهیمی را برای انعکاس آن انتخاب و احیاناً ابداع کنند و اگر مفاهیم انتخابی آنها کیفی بود، به مفاهیم کمی یا قابل اندازه‌گیری تبدیل کنند تا بتوانند و بشود وارد قالب علم شود و در نهایت نظریه‌ای فرایند و به‌صورت مقاله در مطقع کارشناسی و پایان‌نامه در مطقع کارشناسی ارشد و رساله در مقطع دکترا درآید و راهی بونه نقد و داوری جامعه علمی شود و در صورت بُرنده‌شدن در این بونه در مجلات علمی-تخصصی یا در قالب کتاب در عرصه جامعه منعکس شده و به اطلاع عموم برسد؛ تا از این مسیر (و با حلقه ارتباطی دانشجو) دانشگاه به «علم» و جامعه به «سامان» متصل شود.

نتیجه پایانی این نوشتار این است که اگر دانشگاه به مسئله نرسد، حتما به نظریه نخواهد رسید؛ و اگر به نظریه نرسد، قطعاً به علم نخواهد رسید؛ و اگر به علم نرسد، بدون تردید به سامان‌دهی اجتماعی نخواهد رسید.

بنابراین «شناسایی، صورت‌بندی و حل مسئله» ریل‌گذاری دانشکاه در ورود، نفوذ و تأثیر بر زندگی اجتماعی است؛ و دانشجویی که این ریل‌گذاری را نداند یا بداند و نتواند بر این ریل‌ها حرکت کند، باید متوجه باشد که «خود» در «نسبت زندگی و دانشگاه» تبدیل به یک مسئله شده است.

مهم‌ترین وظیفه یک دانشجودر دانشگاه چیست؟

محمد حامد محتشم: مهم‌ترین فعالیت دانشجویان در دانشگاه کدام است؟ پاسخ به این سؤال از آنجا سخت است که بدانیم تمام فعالیت‌های دانشگاهی، فعالیت‌هایی سنگین‌وزن هستند؛ متن‌خوانی، مطالعه منابع، مشارکت در پژوهش، فعال‌بودن در یادگیری، حضور در کار میدانی، آموزش زبان رشته تخصصی، رسیدن به سؤال، مسئله‌یابی، طرح فرضیه، رسیدن به نظریه، تهیه مقاله، پایان‌نامه‌نویسی، رساله‌نگاری، نقادی، فعالیت‌های تیمی و… این‌طور بپرسیم که آیا می‌توانیم این فعالیت‌ها را به دو قسمت «زیرینا» (راهبر) و «روینا» (تابع) تقسیم کنیم؟ در این متن تلاش بر آن بوده که روشن شود «مسئله‌یابی» محوری‌ترین وظیفه دانشجویان و به تعبیر دیگر «زیرینمای» سایر فعالیت‌های دانشگاهی است. چرا؟ کوتاه و خلاصه اینکه: «علم» از دل «مسئله» بیرون می‌آید؛ یعنی تولد همان چیزی که علت وجودی دانشگاه است. همچنین؛ بحث طرح و حل مسئله، فقط بحث تولید علم نیست؛ دانشگاه نقش ایجاد تعادل و سامان‌بخشی به جامعه را هم بر عهده دارد و آن را در مسیر «طرح و حل مسئله» تعقیب می‌کند که قطعاً جامعه پر مسئله، جامعه‌ای نامتعادل و متلاطم است.

اگر بخواهیم گامی فراتر بگذاریم و «طرح مسئله» را در پیوند با تولید علم و سامان‌بخشی اجتماعی آشکارتر ببینیم، باید آن را با «طرح سؤال» مقایسه کنیم. سؤال-به تعبیر اهل فکر- ناشی از «نقصان در اطلاعات» است؛ و کافی است که این «نقصان» تبدیل به سؤال شود تا رفع شود. همچنین پاسخ به یک سؤال از پیش در ذهن و کتاب‌ها/دیگر «زیرینمای» سایر، اگر فردی نسبت به موضوعی نداند یا کم بداند، در اطرافش از کسی که مطلع است می‌پرسد و به جواب می‌رسد و تمام. اما «طرح مسئله» حکمی متفاوت دارد و تفاوت آنجاست که مسئله تابع فرمول «نقصان در اطلاعات» نیست؛ اتفاقاً برعکس. پیرون از اطلاعات است که افراد را به مسئله نزدیک می‌کند. اگر دانشجو با هر مقام دانشگاهی از اطلاعات مقتضی